

UNA MICA DE TOT

Miquel Spa

miquelspa@regio7.cat

La Cerdanya de la llicència d'obra i el ploricó

Arriba el mes d'agost i les segones residències de la Cerdanya s'ocupen amb milers d'estieujants que eleven la població de la comarca a tocar de les 100.000 persones. Són xifres reals amb les quals treballen els cossos policials: 19.000 veïns, uns 45.000 segons residents en les 15.000 cases d'estiu que són ocupades per una mitjana de tres persones per casa i la resta amb els visitants que omplen els hotels, cases de turisme rural, campings i els excursionistes d'un dia. Amb la comarca a ple rendiment i la sequera persistent els alcaldes i alcaldesses corren a signar bans per reduir el consum d'aigua. No n'hi ha per tots. Vet a aquí. Signen els bans, demanen responsabilitat als veïns perquè no reguin els jardins ni omplin les piscines i amenacen els que ho fan amb sancions. Si convé fan un discurs enèrgic a les xarxes socials

alertant que cal vetllar pels recursos hídrics. Després tornen al despatx i signen noves llicències d'obres perquè el poble continuï creixent desmesuradament. En els últims tres anys a la Cerdanya s'hi construeix sis vegades més que la mitjana nacional. Una dada que hauria d'estar penjada en aquests despatxos. Això vol dir unes dues-centes cases noves cada any. Una pressió urbanística equiparable a la que pateix una ciutat de 100.000 habitants. A Catalunya per cada mil habitants es fan dos habitatges d'obra nova. A la Cerdanya dotze. Els alcaldes i alcaldesses van signant les llicències d'obres perquè la seva és una visió curta. No va més enllà de l'IBI que veuen en cada llicència. I posats a pensar malament, en el negoci immobiliari, de fusteria, jardineria i obra que genera al seu entorn. Els aniria bé repassar les actes dels Consells d'Alcaldes dels anys

2008 i 2009, quan va petar l'anterior bombolla immobiliària. Els seus predecessors estaven d'acord que no es podia repetir un escenari com aquell de construcció desbordada de segones residències i que el que calia construir eren hotels que afavorissin més rotació turística, generessin més mà d'obra, no trinxessin el territori i s'adequessin als recursos d'aigua. Però és més fàcil signar llicències d'obra, fer el ploricó perquè falta aigua i victimitzar que els ajuntaments no poden frenar la construcció perquè ho contemplan els plans urbanístics. No els interessa fer un front comú dels disset ajuntaments davant la Generalitat per exigir res. Molt menys una moratòria de la construcció com sí s'ha aprovat a la costa. Per a això cal valentia; passar per sobre el partit i prioritzar la Cerdanya que han heretat. És més fàcil anar signant llicències d'obres i bans.